

TRÊN ĐỈNH YÊU THƯƠNG

Thơ : Lm Nguyễn Tâm Thường

Nhạc : Trọng Khấn

1. Tình Cha là dòng sông chảy xuôi nguồn hạnh phúc. Con là chiếc lá

nhỏ trôi bao giờ cho cùng. Con xin được mục rã, chết trên dòng sông

sâu. Tình Cha là đôi dâu mượt xanh mà hạnh phúc. Con chỉ là loài

sâu ăn bao giờ cho cùng. Con xin được gục chết, chết trên đôi dâu xanh.

ĐK. Con xin cảm ơn Cha, bằng sương sớm ban mai. Con xin tạ ơn

mãi. Con xin cảm ơn Cha, bằng hoa lá trên đồi. Chỉ mình Ngài mà

thôi, chỉ mình Ngài mà thôi. Bằng tất cả hy sinh đã yêu con trọn tình.

2. Con chỉ là bóng mây. Cha là khung trời rộng. Đường mây trôi lầm

lối, con lạc lối đi xa. Khung trời vẫn bao dung, con xin được tan rã

trong vùng trời tha thứ. Con chỉ là cánh hoa, mà Cha là người trồng. Khi biển đời lộng

gió, Cha ấp ủ yêu thương; con xin được mục chết trong khu vườn hạnh phúc.

Chú thích - bài thánh ca này đã được:

+ Ủy ban Thánh nhạc, trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam : kiểm duyệt

+ Cha nhạc sĩ Rôcô Nguyễn Duy, Tổng thư ký Ủy ban Thánh nhạc Việt Nam : Nihil obstat

+ Đức Cha Giuse Bùi Công Trác, TGP Sài Gòn : Imprimatur, ngày 28 tháng 06 năm 2025